

POCTA ASOCIÁLOVI

Koncem června se vypravil do České republiky argentinský prezident Javier Milei. Na takové zprávě by nebylo ani nic zvláštního. Prezidentští papaláši jsou tady přeci od toho, aby vykonávali návštěvy, nechali se hostit a vedli rádoby chytré řeči v palácích svých protějšků, zatímco **v podhradí žijí lidé často z ruky do huby, obývají hygienicky nevyhovující slumy nebo se potácejí v začarovaném kruhu nezaměstnanosti, prekérních nádenických prací a dluhových pastí.**

Na zdejším přístupu k postavě Javiera Mileie a na tom, co reprezentuje – a tím není myšlena Argentina, nýbrž jeho zvrhlý myšlenkový svět –, si můžeme hezky ukázat, jaké jsou hodnoty těch, kdo se k němu při návštěvě Česka nejvíc lísali.

Nejprve si ale Javiera Mileie krátce představme. Tenhle člověk vyhrál loni v listopadu prezidentské volby v Argentině. Přesně podle receptu z některých jiných zemí, vyhrál ten největší kašpar, jako jsme toho byli svědky třeba v případě Trumpa v USA nebo Bolsonaro v Brazílii. Ti už byli sice nahrazení, ale ani to není žádná výhra, pokud nesnášíte **kapitalismus – ten funguje na úkor lidí, komunit a přírody** dál.

A právě kapitalismus je Mileiova modla nejvyšší. Některými bývá označován za tzv. anarchokapitalistu. Že vám takové spojení přijde nesmyslné? Ano, je to tak. Jde o naprostý protimluv. Ono „anarcho“ má znamenat absenci státu. Jenže anarchismus v pravém slova smyslu není jen o odmítnutí státního útlaku, je o odmítnutí všech forem útlaku. A jednou z těch nejdrtivějších je sociální útlak reprezentovaný právě kapitalismem. **Útlak založený na sociální nespravedlnosti a z ní plynoucí sociální nerovnosti; útlak založený na vykořisťování lidí; útlak, jehož cílem je generování zisku v zájmu úzké ekonomické elity na úkor všech ostatních, na úkor planety i na úkor budoucích generací** (jak je vidět na příkladu klimatické krize).

Milei je stoupencem asociální ideologie, která tvrdí, že „trh vyřeší vše“ a že „společnost neexistuje“, protože „každý je sám za sebe“. Mnohé o něm vypovídá také okruh jeho přátel ve světě: od vyloženě fašistické španělské strany VOX až po takové politické postavičky, jako jsou již zmínění Trump či Bolsonaro. Jak může mít takový ultralibertarián tak blízko k fašistům? Není na tom nic divného. Můžeme si to demonstrovat u nás například na osobě Petra Macha, který z angažmá v obskurní libertariánské straně

Svobodní přešel bez mrknutí oka pod deštník fašizující Okamurovy SPD.

Nyní je Milei u moci a jeho administrativa slibuje rozdrtit sociální hnutí ve jménu nespoutaného kapitalismu, dláždí cestu úplnému sociálnímu kolapsu a vzniku rozsáhlého narkonásilí. Jeho ministryně lidského kapitálu (to je opravdu oficiální název) zastavila podporu dodávání potravinové pomoci tisícům sousedských vývařoven. Byla uzavřena veřejná tisková agentura Telam, stejně tak Národní institut proti diskriminaci. Vlny propouštění decimují téměř všechny veřejné instituce včetně národních knihovny. Mluví se o privatizaci národní banky. Když se pracovníci mobilizují k obraně veřejných institucí a svého pracoviště, najdou budovy zabarikádované a obklíčené pořádkovou policií. Životní náklady explodovaly. Kolaps spotřebitelské poptávky způsobil 9% měsíční míru inflace. Náklady na služby, léky a základní potraviny vystřelily do výše a ve všech těchto kategoriích vzrostly ceny o více než 100 %. Deregulace vyvolala explozi nákladů na veřejné služby a základních životních nákladů: zvýšení o 300 až 400 % ve veřejné dopravě, o více než 100 % v účtech za plyn a elektřinu. Zároveň došlo k úplné deregulaci nájemních smluv. Malé podniky se zavírají jeden po druhém. Během měsíce května bylo uzavřeno 300 000 „platových účtů“ – bankovních účtů používaných výhradně k příjímání měsíčních mezd. Mezitím 49 % země žije v chudobě, přičemž 11,9 % populace žije v extrémní chudobě – definované jako „ti, kteří nejsou schopni uspokojit své základní potravinové potřeby“. Represivních složek státu se ale Milei nevzdává a **policie rozhodně nešetří gumovými projektily při střelbě na protestující nespokojenou populaci Argentiny**. Oproti tomu na řádící narkogangy policie kašle, jejich kriminalita totiž dopadá zejména na dělnické čtvrti.

Není divu, že politická kreatura, jako je Milei, si tak vehementně podává ruku s premiérem Fialou, který by chtěl mít taky takové koule a ve své politice být ještě asociálnější a zvrhlejší ve prospěch těch nejbohatších. Není divu, že spolu tak nadšeně hovořili o podpoře Izraele při jeho krvavém genocidním tažení proti Palestincům a Palestinčákům. A není divu, že pak v paláci Žofín Milei obdržel Výroční cenu Liberálního institutu – tedy od svých fanoušků, které jeho protilidové kroky a nynější sociální kolaps v Argentině tak inspirují. Mejdan asociálů v plné parádě...